

Opoe: de praatgrage waterdrager van DOS in 1957-1958

De 'kneusjes' van Gerrit Krommert

'Opoe' mag dan opa zijn geworden, Gerrit Krommert is op zijn 78e geen spat veranderd. 'Opoe' was ooit de eretitel van de praatgrage linksbinnen van het Utrechtse DOS, dat in 1958 het landskampioenschap veroverde. Bijna een halve eeuw later keert Krommert als vitale opa nog met regelmaat terug in het vernieuwde stadion Galgenwaard. Om samen met kleinzoon Ferry de verrichtingen te volgen van FC Utrecht, dat in 1970 voortkwam uit Elinkwijk, Velox en zijn DOS.

Door Hans Vos

Het originele treinkaartje is ruim 49 jaar na dato een zéér bijzonder hebbing, een mini aandenken met een heel grote emotionele waarde. Van Nijmegen, waar in De Goffert de beslissingswedstrijd om de landstitel van Sportclub Enschede met 1-0 was gewonnen, reed de kampioensexpres van DOS op 15 juni 1958 regelrecht naar Utrecht. Gerrit Krommert was op die snikhete dag één van de vele uitgelaten passagiers. Het speciaal voor die gelegenheid gedrukte treinkaartje (niet geknipt!) is het bewijs, zo ook de fraaie fotoreportage van die voor de linksbinnen van DOS onvergetelijke dag.

Met het uitpuilende fotoplakboek op schoot doet Krommert zijn verhaal, vol kwinkslagen, vijf hoog in zijn Nieuwegeinse appartement. Geen foto zonder anekdote. Bij het omslaan van

weer een pagina volgt automatisch weer een lach. Het is Krommert ten voeten uit, zoals hij terugblijkt op de mooiste jaargang uit zijn voetballoopbaan. Met een grap en een rol. Hij duikt zelfs, in een zijkamer, achter de breedbeeldlaptop om op internet naar hartenlust te surfen naar de voetbalgeschiedschrijving van zijn DOS. In no-time staat één van de voor hem karakteristieke zwart-wit foto's op het beeldscherm. Daarop is Krommert te zien, in discussie met een scheidsrechter. En net als bij het zien van echte foto's uit die tijd, kleurt een warme lach zijn amusante vertelsel.

Te grijzen viel er veel in dat glorieuze seizoen van DOS, 1957-1958. En Krommert behoorde tot de animators, ook buiten de lijnen. De vrolijkheid is anno 2007 niet van zijn gezicht verdwenen. Dat blijkt als hij bij elke foto in zijn album op olijke wijze zijn zin-

FOTO: HANS VOS

Gerrit Krommert

Geboortedatum: 5 oktober 1929
Geboorteplaats: Utrecht (wijk Tuindorp)
Woonplaats: Nieuwegein
Clubs als voetballer: Semper Avanti (Utrecht, 1945-1947), DOS (Utrecht, 1947-1961) en HVC (Amersfoort, 1961-1963)
Sportieve hoogtepunt: Landskampioenschap met DOS, seizoen 1957-1958 (zege van 1-0 in beslissingswedstrijd tegen Sportclub Enschede op 15 juni 1958 in Nijmegen, dankzij doelpunt van Tonny van der Linden in de verlenging)
Clubs als trainer: geen

nen uitspreekt. De komische voorbeelden liggen dan ook voor op het oprapen. Zo had wijlen Leo Horn zichzelf voor het kampioenseest van DOS uitgenodigd. Deze bij leven al legendarische scheidsrechter, de man van dienst tijdens de beslissende wedstrijd tegen Sportclub Enschede op het neutrale terrein van NEC in Nijmegen, ging na afloop goedgemutst in de gele clubkleur geschilderde kampioenstrein mee naar Utrecht.

Krommert bezit een fraaie verzameling authentieke foto's, die hij hoogstzelden nog bekijkt. Stuk voor stuk zijn het taferelen die in het huidige Nederlandse topvoetbal ondenkbaar zouden zijn. Arbitr Horn feestte op de avond van de veroverde titel zelfs mee in het Utrechtse Tivoli, samen met de hossende spelers en bestuurders van DOS en hun partners. „Dat kon toen nog. Horn was na die kampioenswedstrijd overal bij.”

En er was nog een opvallende feestganger: judoka Anton Geesink, de latere Olympisch kampioen van Utrechtse origine. Geesink had de DOS-spelers in het kampioensjaar op het vergroten van de lichaamskracht getraind. „Tsjonge, jonge, dat was wat,” roept Krommert deze sessies in herinnering. „We moesten potige kerels worden. En daar zorgde Anton wel voor. Bij het voordoen van één van zijn oefeningen stapte Anton naar achteren. Toen stond hij bovenop een

teen van Martin Okhuysen. Wat denk je dat er gebeurde? Die teen spleet in tweeën.” Baat had Krommert bij de krachtrainingen van Geesink. Hij was als overijverige, fysiek sterke 'waterdrager', zowel links- als rechtsbenig, een hechte schakel in het toentertijd befaamde DOS-collectief. Hij werd geselecteerd voor het Nederlands B-elftal, maar de sprong naar de Oranje-élite bleef op het hoogtepunt van zijn loopbaan uit. „Je moet niet vergeten dat ik een paar heel goede concurrenten had op

die positie, Faas Wilkes, Abe Lenstra en Cock van der Tuyn. Dat waren grote jongens.”

Toch hangt er in zijn woonkamer een achter glas ingelijst 'haasje', het speldeje dat iedere Nederlandse speler traditioneel na zijn eerste A-interland krijgt. Het behoorde toe aan clubgenoot Cor Luiten, zijn in 1978 overleden zwager.

Interlands met het échte Oranje mogen dan op zijn CV ontbreken, Krommert kreeg er veel andere memorabele voetbalmomenten voor in de plaats. In het vernieuwde Galgenwaard dwalen zijn gedachten nog wel eens af naar de vervlogen DOS-tijd die hij op nagenoeg dezelfde voetbalplek in zijn geboortestad beleefde. „Daar liggen heel wat zweetdruppeltjes van mij,” zegt de oud-kampioen. En vele, vele tranen van sportief geluk.

Het kampioenselftal van DOS, dat op 15 juni 1958 tegaal, Martin Okhuysen, Henk Temming, Hans K

Helaas, zo benadrukt hij, zijn er steeds minder medespelers van toen met wie hij tegenwoordig, vooral bij thuiswedstrijden van FC Utrecht, heerlijk kan bomen over de oude glorie. Henk

Temming, Tonny van der Linden (matchwinner voor DOS in de kampioenswedstrijd tegen Sportclub Enschede in 1958) en Hans Kraay behoren

met hem tot de laatsten der Mohikanen. „We hebben jarenlang samenge-speeld en heel veel samen beleefd. We waren één familie, de DOS-familie. Zelfs de spelersvrouwen hadden een eigen clubbed. Die saamhorigheid was onze grote kracht. Daar kwam niemand tussen. We gingen samen voor een goed resultaat, elke wedstrijd weer. In het oude Galgenwaard waren we bijna niet te verslaan. De magie die van dat uitverkochte stadion uitging, als ik daar nog aan terugdenk. In één woord: prachtig.”

Zijn debuut voor de hoofdmacht van de 'Kanaries' speelde Krommert in 1947 buiten Utrecht. In Amsterdam, in de met 2-1 gewonnen wedstrijd tegen De Volewijckers. En in de hoofdstad maakte hij prompt een winstgevend doelpunt. Een zeer discutabele goal, waar een handsbal aan voorafging.

‘Die teen spleet in tweeën’

Voor de aftrap van de kampioenswedstrijd DOS versus Sportclub Enschede in Nijmegen. Scheidsrechter Leo Horn onderhoudt zich met Tonny van der Linden, Gerrit Krommert legt de bal op de middenstrip.

MIJN CLUB

MAARSSSEN

Nieuwe vlag voor vv Maarsse
Sinds enkele weken hangt op het Sportpark

Daalseweide naast de kantine een prachtige vlag met het logo van vv Maarsse. De vlag is aangeboden door 'clubman in hart en nieren' Piet Verhoef en is gemaakt bij Whitemoor Trading. Dit bedrijf heeft ook onder meer de kleding van het eerste zondagelftal bedrukt. Namens de vereniging willen wij Piet Verhoef hartelijk danken voor dit prachtige cadeau.

MAGREB

263

DE MEERN

1392

De oranjehemden van De Meern komen om in de jeugd, maar willen ook actief worden in de oudste leeftijds groepen. Daarom is op donderdag 20 september gestart met een eerste voorbereidende training van een

veteranenteam. De club heeft inmiddels tien spelers bij elkaar weten te trommelen, die inmiddels ook op zoek zijn naar versterkingen. Zodra de grens van vijftien spelers is bereikt, zal er een team worden ingeschreven in de regionale veteranencompetitie. Het is nog even de vraag in welke categorie, vijftendertig plus óf vijfenveertig plus. De randzaken zijn al helemaal in orde, want gesponsorde tenues liggen al klaar. „We hopen dat ook vaders en begeleiders van onze jeugd het lef hebben om hun kunsten te gaan vertonen. Dan zijn we gegarandeerd van een enthousiast publiek”, zo klinkt het bij initiatiefnemers Piet Eversdijk en Sjoerd Langius.

MONTFOORT

344

15 september moest Montfoort het opnemen tegen het Amsterdamse WV-HEDW, een ploeg waarvan Montfoort de afgelopen seizoenen nog niet verloren had. De ploeg uit Amsterdam -Oost wilde aan die nare traditie natuurlijk een einde maken. Onder het motto "never change a winning team" kon trainer Herman Schreurs aantreden met de zelfde basiself als tegen Swift. De ploeg is in vorm en de nieuwe tactiek werpt duidelijk zijn vruchten af. Dat bleek ook weer deze wedstrijd waarin uiteindelijk met 0-3 werd gewonnen. De volgende wedstrijd tegen de Zuidvogels op 23 september werd ook gewonnen. Hierdoor staat het eerste team van VV Montfoort voorlopig bovenaan in de competitie.

1958 in De Goffert in Nijmegen Sportclub Enschede met 1-0 (na verlenging) versloeg Van links naar rechts: trainer Pepi Gruber, Andries Nag-Kraay, Louis van den Bogert, Wim Visser, Dirk Lammers, Gerrit Krommert, Cor Luiten, keeper Frans de Munck en Tonny van der Linden.

FOTO: FOTO: SARCHIEF GERRIT KROMMERT

Neu's archief

1958

Voor veel Utrechtse voetbalfans van de inmiddels ietwat oudere generatie staat zondag 15 juni 1958 in het geheugen gegrift. Een historische dag voor het Utrechtse voetbal. Na 34 competitiewedstrijden ging voetbalclub DOS (Door Oefening Sterk) samen met Sportclub Enschede aan kop. Een beslissingswedstrijd tussen beide teams moest de uiteindelijke kampioen bepalen. Pas in de derde verlenging – de 110e minuut – bracht een afstandsschot van clubicoon Tonnie van der Linden de verlossing in de Nijmeegse Goffert. Heel Utrecht kon vervolgens in geel en zwart uitgedost de straten op om het Nederlands kampioenschap te vieren. Namen als Hans Kraay sr. (centrale verdediger), Frans de Munck (doelman), Tonnie van der Linden (binnenspeler, nu het best te vergelijken met nummer tien), Louis van den Bogert (middenvelder) en Henk Temming (middenvelder) spreken nog altijd tot de verbeelding van velen. Met het landskampioenschap van DOS, het amateurkampioenschap van Velox en de Europese titel van judoka Anton Geesink werd Utrecht bovendien in 1958 uitgeroepen tot Sportstad van het Jaar. Om de Utrechtse voetbalfans nog een klein beetje extra te strelen, volgen hieronder een paar van de meest opvallende statistieken met betrekking tot D.O.S. gevolgd door de topscorerslijst...

18e speeldag 5 januari 1958:

D.O.S. – Feyenoord 6-2 (4-2). 27' 0-1 Rijvers, 34' 0-2 Meerman, 1-2 Krommert, 2-2 Lammers, 3-2 van der Linden, 4-2 Luiten, 5-2 en 6-2 van der Linden. Scheidsrechter: Van Leeuwen, toeschouwers: 18.000.

D.O.S.: De Munck, Nagtegaal, Okhuysen, Visser; Henk Temming, Koole, Louis van den Bogert, Krommert, Lammers, Van der Linden, Luiten.

Feyenoord: Van Pelt, Kerkum, Van der Hoek, Roodbergen; Steenbergen, Bak; Meijers, Meermans, Cor van der Gijp, Rijvers, Moulijn.

30e speeldag 15 mei 1958:

P.S.V. – D.O.S. 2-3 (1-2). 0-1 Lammers, 0-2 van der Linden, 1-2 Kruiver, 2-2 van den Heuvel, 2-3 Wiersma (eigen goal). Scheidsrechter: Van Leeuwen, toeschouwers: 12.000.

P.S.V.: Van Leeuwen; Verplanke, Rensen, Harry van Elderen; Wiersma, Brusselers, Dillen, Kruiver, Ford, van den Heuvel, Franssen.

D.O.S.: De Munck, Westphaal, Okhuysen, Henk Temming; Kraaij, Visser, Louis van den Bogert, Krommert, Lammers, van der Linden, Luiten.

31e speeldag 18 mei 1958:

D.O.S. – Ajax 5-1 (2-0). 4' 1-0 Lammers, 10' 2-0, 3-0 en 60' 4-0 Luiten, 5-0 Visser, 5-1 Nagtegaal (eigen goal). Scheidsrechter: Bronkhorst, toeschouwers: 21.000.

D.O.S.: De Munck, Nagtegaal, Kraaij, Okhuysen, Henk Temming, Louis van den Bogert, Visser, Krommert, Lammers, van der Linden, Luiten.

Ajax: Pieters Graafland, Van Mourik, Anderiesen, Geelhuijzen, Van Ham, Muller, Ouderland, Van der Kuil, Blijenber, Den Edel, Schmidt.

32e speeldag 26 mei 1958:

Elinkwijk – D.O.S. 2-3 (1-2). 5' Kruin 1-0, 16' Van der Linden 1-1, 31' Henk Temming 1-2,

63' Van der Linden 1-3, 2-3 Kruin. Scheidsrechter: La Croix, toeschouwers: 16.000.

Elinkwijk: Kraak, Gademans, Humphrey Mijns, Theuwis; Kreijermaat, Westers, Wim de Jongh, Van Norden, Kruin, Van Beek, Mees.

D.O.S.: De Munck, Nagtegaal, Kraaij, Okhuysen, Henk Temming, Louis van den Bogert, Visser, Krommert, Van der Linden, Lammers, Luiten.

Topscorers:

Tonnie van der Linden	(nummer tien)	29
Cor Luiten	(buitenspeler)	19
Dirk Lammers	(spits)	14

„Eén van mijn beroemdste kneusjes was dat. Ja, zo werden mijn rommelgoals genoemd. Op het middenveld nam ik de bal met mijn hand mee. Ik was net over de middenlijn en gaf de bal een lef. Tot ieders verassing vloog 'ie zo over keeper Hagenaar het doel van De Volewijckers in. Dirk de Ruiter, in die tijd een groot voetballer, kwam met het schuim op z'n mond op me af. Hennie Visser,

onze stopper-spil, hield mij bij hem weg. 'Je zegt niks hè', zei Hennie maar tegen me. Iederen had de handsbal gezien, behalve scheidsrechter Wim Beltman.”

Met vijf doelpunten had Krommert in de voor DOS succesvolle titelrace in 1957-1958 een aardig aandeel in de productie van de Utrechtse. Veel méér voldoening kreeg hij van een

paar treffers in het daaropvolgende seizoen. Die maakte hij in de dubbele confrontatie met Sporting, de tegenstander in de voorronde van de Europacup voor landskampioenen. Over twee duels verloor DOS met 6-4 van de Portugezen. „Ja, ik was toen met twee doelpunten de Europees topscorer.” Het klinkt eerder ondeugend dan trots. Krommert is geen spat veranderd.

Op audiëntie in De Bilt....

Met zijn ontdekker, de destijds vermaarde Nederlandse voetbaltrainer Jaap van der Leck, had Gerrit Krommert een speciale band. De bedenker van het stopper-spelsysteem, en latere bondscoach, effende voor Krommert in 1947 de weg van de Utrechtse buurtclub Semper Avanti naar het grote DOS.

De begeleiding van de rechtstreeks Van der Leck hield niet op bij de uitgang van het DOS-complex. Net als zijn ploegmaats kreeg ook Krommert wekelijks post van zijn 'oefenbaas'. Handgeschreven persoonlijke brieven vol met tactische tips en technische aanwijzingen, voor elke wedstrijd verstuurd, ze stapelden zich in de loop van de tijd op.

„Dan had ik op donderdag na de training met mijn medespelers bij een bespreking van Van der Leck gezeten, kwam er op zaterdag van hem een lange brief waarin alle belangrijke punten werden opgesomd. Zodat ik alles voor de wedstrijd van zondag nog eens kon overdenken.”

Krommert heeft de meeste van deze bijzondere Van der Leck-documenten nog in zijn bezit. „Ja, het zijn eigenlijk voetbalmuseum-stukken.” En het bleef niet bij op papier vastgelegde aanwijzingen en raadgevingen. Gedurende het seizoen ging Krommert vrijwel elke zaterdagmiddag samen met Cor Luiten op de fiets op audiëntie bij goeroe Van der Leck, aan de Steenen Camer in De Bilt, zijn woonplaats. „Dan herhaalde hij voor ons alles nog een keer waar we aan moesten denken in de wedstrijd van zondag.”

En daar liet allesweter Van der Leck het niet bij. „Op zaterdagavond werd er gecontroleerd of je wel thuis was. Dan werd er door de brievenbus gekeken of je fiets wel binnen stond. Dat is echt gebeurd.”

MIJN CLUB

MSV

Vanaf dit seizoen is er een streng vrijwilligersbeleid ingevoerd bij MSV'19. Een heuse commissie, bestaand uit Kevin Oostendorp, Patrick Kemp en Jochem van Leeuwen, heeft de touwtjes strak aangespannen. Er is tot en met de winterstop een indeling gemaakt voor de diverse taken, welke terug te vinden zijn in het clubblad. Daarnaast wordt de informatie ook nog eens verstrekt via de website en het prikbord in de kantine. „Leden die op de indeling niet voorkomen, hoeven nog niet te gaan juichen”, stelt de commissie. „Deze komen na de winterstop aan de beurt.” Verzuim komt leden duur te staan. „Er zal een boete van vijftien euro in rekening worden gebracht.

474

Tevens worden personen die in gebreke blijven opnieuw ingedeeld.” Het is echter wel mogelijk om de vrijwilligerstaak af te kopen.

NITA

Nita heeft het derde voetbalelftal teruggetrokken vanwege een gebrek aan mankracht. Spelers uit het tweede en derde team gaan nu in de vierde klasse verder als Nita 2. De vereniging telde vier teams, waaronder een veteranenploeg. De overige drie hadden samen maar 38 man en dat is te broos, oordeelt voorzitter Jan van Slightenhorst. „Er hoeft maar wat te gebeuren en je zit meteen in de problemen”, zegt hij. „Mensen raken geblesseerd, gaan even weg, noem maar op.” Dit is ook wel iets van de laatste jaren, vindt

de preses. „Ja, vroeger zette je echt alles opzij voor het voetballen. Nu zeggen die jongens gewoon makkelijker af. Of dat nu voor een vakantie is of een dagje met je gezin. Ik stam nog uit een tijd dat je voor een oefenwedstrijd even terug kwam van vakantie.” Over afwezigheid gesproken: clublegende Henk Koekoek - in de volksmond ook wel 'de rooie' genoemd en goed voor zeker een paar honderd doelpunten - is al een tijdje geblesseerd. Het ontbreken van de 36-jarige routinier opent weer deuren voor jongere spelers. „Die krijgen nu een mooie kans om zich in de kijker te spelen.”

ODIJK

Waar hij het meeste trots op is? Poe, daar

366

vraag je hem wat. Jeroen Straatman denkt even na, maar weet het dan wel: het Fair Play-beleid bij sv Odijk. „Daar hebben we veel werk van gemaakt.” Het is een van de speerpunten geweest in het voorzitterschap van Straatman, dat eind september na drie jaar tot een einde is gekomen. Hij heeft de hamer tijdelijk doorgegeven aan penningmeester Jos Smulders. „Ik was hiervoor ook nog zes jaar jeugdvoorzitter. Tijd om ermee op te houden. Ook omdat ik het te druk heb met mijn werk. Maar”, verzekert hij, „ik blijf wel dingetjes doen op de club hoor.” Een definitieve opvolger heeft zich nog niet aangevend. Straatman laat in ieder geval een vereniging achter waar men grote waarde hecht aan het naleven van de gedragsregels. „Wij verwachten dat